

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
46 П број 1354/14
дана 07.12.2016. године
Београд, Булевар Николе Тесле број 42а

У ИМЕ НАРОДА

ПРВИ ОСНОВНИ У БЕОГРАДУ, и то судија Миленија Петричевић, у парници тужиоца **Мирјане Денков - Мраовић** из Београда, улица Мачванска број 38, чији је пуномоћник адвокат Јасмина Павловић из Београда, улица Кнез Михаилова број 19/1 против тужених **Удружења ликовних уметника Србије**, Београд, улица Мали Калмегдан број 1, чији је законски заступник Русалић Душан, а које заступа пуномоћник адвокат Бранко Колашек из Београда, улица Цвијићева број 107/5, **Скупштине Удружења ликовних уметника Србије**, Београд, улица Мали Калмегдан број 1 и **Зорана Чалије** из Београда, улица Милентија Поповића број 36, ради утврђења ништавости, вредност предмета спора 10.000,00 динара, након одржане усмене, главне и јавне расправе, дана 07.12.2016 године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је тужба повучена у односу на Скупштину Удружења ликовних уметника Србије.

II УСВАЈА СЕ тужбени захтев па се утврђује апсолутна ништавост Одлука Скупштине Удружења ликовних уметника Србије од 21.12.2013.године и то:

- верификација нових чланова УЛУС-а,
- разрешења дужности чланова Управног одбора УЛУС-а, као и законског заступника УЛУС-а Мирјане Денков – Мраовић,
- разрешење Програмског савета,
- верификација свих одлука Скупштине од 13.10.2012.године, као и одлука суда части од 15.10.2012.године,
- допуне и измене чланова 26 и 29 Статута УЛУС-а,
- избор нових чланова за органе и тела УЛУС-а, што је првотужени Удружење ликовних уметника Србије дужно да призна и трпи.

III ОДБИЈА СЕ тужбени захтев којим је тражено да се утврди апсолутна ништавост Одлука Скупштине Удружења ликовних уметника Србије од 21.12.2013.године и то:

- верификација нових чланова УЛУС-а,
- разрешења дужности чланова Управног одбора УЛУС-а, као и законског

заступника УЛУС-а Мирјане Денков – Мраовић,
-разређење Програмског савета,
-верификација свих одлука Скупштине од 13.10.2012.године, као и одлука суда
части од 15.10.2012.године,
-допуне и измене чланова 26 и 29 Статута УЛУС-а,
-избор нових чланова за органе и тела УЛУС-а, што би трећетужени Зоран Чалија
био дужан да призна и трпи, **КАО НЕОСНОВАН.**

IV ОБАВЕЗУЈЕ СЕ првотужени да тужиљи надокнади трошкове парничног поступка у износу од 78.800,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је дана 05.02.2014. године поднео тужбу у којој је навела да је дана 21.12.2013.године одржана поновљена ванредна изборна Скупштина УЛУС-а у Етнографском музеју у Београду. Иста је заказана противно одредбама члана 26 став 1, 4 и 5 Статута УЛУС-а као и члана 19. Наиме, није постојао потребан број чланова за сазивање Скупштине од 5% колико је предвиђено самим Статутом за сазивање Скупштине, а сви потписани петицији нису имали активно чланство у Удружењу јер нису измиривали своје обавезе у ком случају њихова права и обавезе мирују. На Скупштини су донете одлуке, побројане у ставу II изреке пресуде, које су самим тим ништавне, јер је сама Скупштина сазвана и одлука о њеном сазивању противно наведеним одредбама Статута. Трећетужени је неовлашћено председавао Скупштином а на основу ништавне Одлуке о избору Управног одбора и потом конституисања истог, изабран је за председника Управног одбора и у том својству поднео је пријаву о промени лица овлашћеног за заступање УЛУС-а Агенцији за привредне регистре. Основ за разређење дотадашњих органа УЛУС-а није наведен у складу са чланом 31 Статута. Имајући у виду наведено, нарочито да су одлуке донете на Скупштини одржаној дана 21.12.2013.године у супротности са Статутом УЛУС-а, као и то да већина истих суштински представља шикану и обрачун према тужиљи и другим члановима УЛУС-а, те да из самих околности случаја јасно произилази правни интерес тужиле за подношење тужбе, предложила је да суд након спроведеног поступка а у складу са чланом 20 Закона о удружењима донесе одлуку којом ће утврдити апсолутну ништавост свих одлука Скупштине УЛУС од 21.12.2013.године. Трошкове поступка је тражио и определио.

Тужени су у одговору на тужбу и током поступка оспорили тужбени захтев у целини. Навели су да је дана 21.10.2013.године под бројем 07-424 у Удружењу ликовних уметника Србије, заведена Петиција за сазивање Ванредне Скупштине УЛУС-а потписану од стране 155 чланова Удружења. Петиција је поднета у потпуности у складу са чланом 26 став 5 Статута УЛУС-а. Даном 21.12.2013.године у Етнографском музеју одржана је Ванредна Скупштина, а иста је одржана као последица чињенице да је претходни Управни одбор на чијем је челу као председница била тужилца у једном дану направио две скупштине на којој су изабрали сами себе. Оваквим својим понашањем они су нанели штету угледу и остваривању циљева УЛУС-а, те се Удружење нашло у ситуацији да “мањина” влада “већина”. Тужилца је својим активним понашањем, супротно интересима и

Статутом УЛУС-а нанела штету Удружењу, између осталог и тако што је Управни одбор УЛУС-а на челу са тужиљом формирао тзв. “програмски савет” - тело које као такво није предвиђено Статутом”. Ванредна скупштина одржана 21.10.2013.године је у целости организована и одржана у складу са Статутом УЛУС-а. Петиција је имала довољан број потписника, те све одлуке које су донете имају правну снагу и самим тим су произвеле и производе одређена дејства. Након спроведне Скупштине тужени је благовремено поднео пријаву у АПР-у и након спроведеног поступка у Агенцији је спроведена промена те је као законски заступнику уписан Зоран Чалија уместо Мирјане Денков – Мраовић. Основ за разрешење тадашњих органа УЛУС-а на чијем челу Управног одбора је била тужиља засновано је на примени одредбе члана 31 Статута УЛУС-а у коме је децидно наведено да Скупштина чланове органа тела може опозвати и пре истека мандата у случајевима када врше своје функције неодговорно или противно одлукама Скупштине или када се теже огреше о одредбе Статута УЛУС-а. Због свега наведеног а преваходно активности које су нанеле штету угледу и остваривању циљева УЛУС-а, на Скупштини одржаном 13.10.2012 године донета је одлука о искључењу тужиље као члана Удружења. Скупштина је највиши орган УЛУС-а и њу сачињавају сви чланови УЛУС-а. Тачком 6 записника стављен је на гласање предлог Скупштине да се отвори расправа о пријави Суду части за искључење појединих чланова УЛУС-а између којих и тужиље. Суд части је дана 15.10.2012.године након спроведене расправе једногласно донео одлуку којим је тужиљи изречена мера искључења из чланства УЛУС-а. На Скупштини УЛУС-а одржаној дана 21.12.2013.године на којој је било присутно 141 члан, донета је одлука поводом изјављене жалбе и истом је верификована Одлука Суда части од 15.10.2012.године којом је решено као у диспозитиву ове одлуке. На основу изложеног предложили су да суд одбије тужбени захтев као неоснован. Трошкове поступка су тражили и определили.

Суд је у доказном поступку извео наведене доказе и исте савесно и брижљиво оценио у смислу одредбе члана 8 ЗПП-а.

Читањем писмена “Предаја петиције на завођење у архиву УЛУС-а -Петиција за сазивање Ванредне изборне Скупштине УЛУС-а” број 07-424 од 21.10.2013.године утврђено је да је поднета од стране Ђорђа Аралице, Велизара Крстића, Зорана Чалије, Владете Стојића, Радета Марковића, Весне Марковић и Ивана Радовића и да је уз петицију достављен Захтев за одржавање Ванредне изборне Скупштине и Петиција са 154 имена на 6 листова и Сектификат председника Надзорног одбора. У наведеном писмену садржан је захтев подносиоца да се до петка 25.10.2013.године заступник УЛУС-а са својим одбором изјасни о захтеву за изборну Скупштину по захтеву за одржавање Ванредне изборне скупштине.

Читањем Петиције за сазивање ванредне Скупштине и тела УЛУС-а, утврђено је да су иницијативу већина чланова УЛУС-а подржали председник Надзорног одбора Ђорђе Аралица, председник Вајарске секције Раде Марковић и председник Сликарске секције Горан Остојић Вид, те да иста садржи имена и презимана са потписима и јединственим матичним бројевима грађана – ЈМБГ и то на првом листу петиције од броја 35-71; на другом листу петиције од 1-34; на

трећем листу петиције од 1-8; на четвртном листу петиције од 70-84 и под бројем 100; на петом листу петиције 1-24 и на шестом листу петиције од 1-35.

Читањем Решења Агенције за привредни регистар – Регистар удружења БУ 308/2014 од 20.01.2014.године утврђено је да је истим усвојена регистрациона пријава те се у Регистар удружења региструје промена података: о датуму последње измене и допуне Статута те се уписује у Регистар 21.12.2013.године; о заступницима те се брише из регистра Мирјана Денков Мраовић и уписује се у регистар Зоран Чалија.

Читањем Записника са поновљене Ванредне изборне Скупштине УЛУС-а утврђено је да је иста одржана у Ентографском музеју у Београду дана 21.12.2013.године са почетком у 12 часова, да је верификациона комисија за пребројавање гласова констатовала да је на Скупштини од укупно 2449 чланова УЛУС-а (вајарска секција 308 чланова, графичка секција 297 чланова, секција проширених медија 154 чланова и сликарска секција 1599 чланова) приступио 128 чланова УЛУС-а односно 5,122% од укупног броја чланова УЛУС-а. У току одржавања Скупштине накнадно је приступило још 8 чланова удружења, тако да је Скупштина наставила са радом са присутним бројем од 136 чланова. На Скупштини донете су следеће одлуке: верификован је пријем нових чланова Удружења (тачка 4 дневног реда); разрешени су дужности чланови Управног одбора: Мирјана Денков Мраовић, Владимир Ристивојевић, Соња Костић, Илија Илић, Никола Радић, Драгољуб Јовичић и Миливоје Новковић као и законски заступник Мирјана Денков Мраовић, констатовано је да се прихватају штетне одлуке досадашњег Управног одбора, разрешени су дужности чланови “Програмског савета” и то: Михаел Милуновић, Аница Вучетић, Слободанка Ступар, Наташа Иванић, Едвина Романовић-Худечкова и Стеван Вуковић (тачка 6 дневног реда); из чланства УЛУС искључени су Мирјана Денков, Драгослав Крнајски и Филимир, а уручена је опомена Добрици Камперелићу, Вајагићу и Наташи Иванић (тачка 7 дневног реда); извршене су допуне и измене члана 26 и 29 Статута УЛУС-а (тачка 8 дневног реда); изабрани су нови чланови за органе и тела УЛУС-а и то за чланове Управног одбора: Зоран Чалија, Велизар Крстић, Катарина Станковић Бјеговић, Љиља Мићовић (Сликарска секција), Душан Русалић, Милан Тепавац (Вајарска секција), Миодраг Млађовић, Тамара Пајковић (Графичка секција), Нивес Паловић Вуковић (секција проширених медија); за чланове Надзорног одбора Душан Микоњић, Михајло Герун и Михајло Ристић; изабрани су и чланови Уметничког савета, чланови Комисије за Статут и чланови Суда части; председавајући скупштине био је академски сликар Зоран Чалија.

Читањем Извештаја Удружења ликовних уметника Србије који је затражен од стране суда на околности статуса потписника петиције за сазивање ванредне изборне Скупштине, а сходно члану 19 Статута, да ли су исти испуњавали материјалне услове према УЛУС-у на дан 21.10.2013.године, колики је био укупан број чланова УЛУС-а у време потписивања петиције, суд је утврдио да је у Извештајима број 07-40 од 11.01.2016.године и 07-533 од 29.08.2016.године констатовано да су 82 члана потписника петиције имали редовно измирену обавезу плаћања чланарине, да је укупан број чланова УЛУС-а у време потписивања петиције износио око 2.100 а од тог броја преко 100 чланова привремено живи и

ради у иностранству или су на стручном усавршавању тако да не могу активно узети учешћа у раду удружења. У прилогу наведеног извештаја достављен је списак са именима и презименима чланова УЛУС-а који су били потписници петиције од 21.10.2013.године и констатацијом године у којој су измирили своју обавезу плаћања чланарине. Увидом у приложене спискове суд је утврдио да од 154 лица – члана УЛУС-а, потписника петиције за сазивање ванредне Скупштине 82 лица има уплаћену чланарину за период од 2011.године закључено са 2013.годином.

Читањем Пресуде Првог основног суда у Београду П.број 3280/14 од 07.03.2016.године са клаузулом правоснажности дана 15.04.2016.године суд је утврдио да је истом утврђено да је Одлука Скупштине Удружења ликовних уметника Србије број 07-81 од 06.02.2014.године којом је тужиљи Мирјани Денков Мраовић изречена мера искључења из чланства УЛУС-а и ништава, па се тужиљи враћа статус члана УЛУС-а почев од 13.10.2012.године од када је тужиљино чланство престало.

Тужиља Мирјана Денков Мраовић саслушана у својству парничне странке, изјавила је да је у време сазивања односно одржавања нелегитимне седнице УЛУС-а 21.12.2013.године вршила функцију Председника Управног одбора и председавајуће редовне Скупштине УЛУС-а. Та Скупштина је сазвана противно Статуту, на основу потписане петиције чланова УЛУС-а од којих један број њих није имао статус активног члана удружења, обзиром да нису верификовани на скупштини као активни чланови. Петиција је потписивана у време промене заступника што значи да је актуелни председник био друго лице а то значи да се петиција не односи на смену чланове управе у њеном мандату, већ је петиција потписивана за смену претходног сазива Управног одбора. Петиција такође није снабдевена датумом нити је наведено због чега се тражи сазивање. Иницијативу је потписао и смењени Председник Надзорног одбора, а сазивање скупштине није објављено на Статутом предвиђен начин, већ преко друштвених мрежа и селективним позивањем телефоном. На Скупштини су донете одлуке противно Статуту који својим одредбама предвиђа у којим случајевима је могуће сменити чланове одбора односно тела УЛУС-а. Том приликом су донете одлуке о њеном искључењу и осталих колега који су били у Управном одбору на основу жалби а и сама искључења су била селективна. Такође на спорној Скупштини противно Статуту који не предвиђа јавно гласање приликом избора чланова управе односно тела, јавно је гласано за избор нових органа иако Статут предвиђа искључиво тајно гласање. Новопримљени чланови су верификовани без икаквог увида у документацију које је била потребна за верификацију. Печат УЛУС-а у време одржавања ове Скупштине се налазио код ње и апсолутно није могао да буде коришћен на спорној скупштини, па се радило о фалсификованом печату. По њеним сазнањима 2.500 чланова је број који указује на лица која су према евиденцијама евидентирана код УЛУС-а. Исти број се не односи на активне чланове, а број активних чланова се креће око 1000 односно тачније 960. Активни чланови су они који плаћају чланарину и имају право активног учешћа у УЛУС-у а према члану 19 Статута. Изјавила је да нема непосредних сазнања о броју потписника петиције, добијала је обавештења са више страна о различитом броју присутних на Скупштини, а исто тако из самог Записника се могло утврдити колико је чланова било присутно али је сматрала да исто није од утицаја јер као што се изјаснила међу

њима је било људи који нису имали активни статус. У конкретном случају спорна Скупштина је била поновљена, те сходно статуту није битан број чланова који присуствује скупштини.

Тужени Зоран Чалија, саслушан у својству парничне странке изјавио је да је спорна Скупштина УЛУС-а сазвана на иницијативу Председника Надзорног одбора и Председника секција који улазе у састав УЛУС-а и уз потписану петицију око 150 чланова УЛУС-а. Нагласио је да је Председник Надзорног одбора био нелегално смењен на нелегалној скупштини коју је организовала тужилу уз присуство 26 чланова УЛУС-а а које је одржана годину дана пре спорне скупштине. Имајући у виду да у периоду пре одржавања спорне скупштине није било заседања и целокупна документација била је у поседу тужиле, није било могуће проверити да ли су потписници петиције имали активни статус у смислу плаћене чланарине. Иницијативну са петицијом он је лично заједно са неколико колега однео тужилу која је у то време вршила функцију правног заступника Управног одбора за захтевом да сазове скупштину и иста их је избацила из канцеларије. Спорну Скупштину су прво заказали да се одржи седам дана пре него што је заиста одржана у просторијама “Цвјете Зузорић” а сазивање је обављено обавештавањем чланова преко председника секција. Тада није била одржана јер су врата од “Цвјете Зузорић” била закључана. Заказали су одржавање Скупштине за 21.12.2013.године, били су принуђени да исту одрже у просторијама Етнографског музеја, било је присутно око 160 чланова, јавним гласањем изабрано је радно тело скупштине и он као председавајући исте и у том делу је обављено јавно гласање. Тајно гласање је обављено приликом избора органа управљања што је констатовано на записнику. На Скупштини су потврђене одлуке о искључењу појединих чланова УЛУС-а а које су донете на претходној Скупштини, међу њима је донета одлука и о искључењу саме тужиле. Гласање о искључењу је било јавно, он је инсистирао да се о сваком искључењу јавно гласа а он није гласао. Обављао је функцију Председника Управног органа а сада не врши ту функцију. На спорној Скупштини нису разматране жалбе, јер је целокупна документација је била у поседу тужиле и апослутно недоступна. Имали су информације и о Одлукама Суда части и у суштини су гласањем потврдили одлуке претходне Скупштине које су донете на основу гласања и на основу Одлука Суда части. Ситуација је била таква да нису били у могућности да затраже жалбе због сукобљених и лоших односа између групе на челу са тужилком и чланова који су присуствовали спорној Скупштини. Чланови за спорну Скупштину позивани су због целокупне ситуације и преко друштвених мрежа – фејсбука, телефоном, преко Председника секција и слично, обзиром да нису имали приступ званичном сајту УЛУС-а. На питање тужиле да се тужени изјасни да ли је поднео званични захтев званичним органима УЛУС-а за добијање информације о активном статусу чланова или о жалбама, тужени је изјавио: да је један од потписника петиције, али није био иницијатор сазивања Скупштине.

Сведок Милан Сташевић изјавио је да је био присутан приликом одржавања Скупштине УЛУС-а у Етнографском музеју дана 21.12.2013.године којом је председавао Зоран Чалија, информацију је добио од неких својих колега на једној изложби, није могао да се изјасни да ли тог дана када је одржавана или непосредно дан пре тога. Дошао је и након констатације да постоји кворум, одлучио је да остане. Када се приступило тајном гласању за одређене одлуке, гласао је и

након тога напустио седницу Скупштине јер му је заиста било досадно и није га интересовао исход гласања. Тада је био предложен за члана Уметничког савета, накнадно је сазнао да је и изабран. Није се сећао да ли се на овој Скупштини одлучивало о искључивању појединих чланова УЛУС-а, није био у току око сукоба у УЛУС-у. Није се сећао да ли је на Скупштини било одлучивања по жалбама одређених чланова или не, исту је напустио након тајног гласања а пре пребројавања гласова.

Исказе тужиље, трећетуженог и сведока Милана Сташевића суд је прихватио, ценећи из као искрене и уверљиве, али налази да су без утицаја на утврђивање чињеница битних за доношење одлуке у овој правној ствари јер исти нису имали непосредних сазнања о статусу чланова Удружења УЛУС-а који су били потписници спорне петиције. Суд је спорне чињенице утврдио на основу изведених писмених доказа који су у свему прихваћени као валидни и подобни, због чега су чињенице из истих узете као утврђене.

На основу изведених доказа суд је утврдио следеће чињенично стање: међу парничним странкама није било спорно да је дана 21.12.2013.године у Етнографском музеју у Београду одржана поновљена ванредна изборна Скупштина УЛУС-а и да су од стране Скупштине донете одлуке побројане у ставу II изреке ове пресуде. Скупштина је сазвана на писмени захтев – Петицију за сазивање ванредне изборне Скупштине УЛУС-а 154 чланова удружења. Захтев за сазивање ванредне изборне Скупштине поднет је од стране Ђорђа Аралица, Велизара Крстића, Зорана Чалије, Владета Стојића, Радета Марковића, Весне Марковић и Ивана Радовића предајом истог УЛУС-у дана 21.10.2013.године и исти је заведен под бројем 07-424, а уз захтев су приложени потписи 154 чланова удружења ликовних уметника Србије са њиховим потписима и ЈМБГ-ом а на самој петицији је констатовано да иницијативу за расписивање петиције су подржали председник Надзорног одбора Ђорђе Аралица, председник Вајарске секције Раде Марковић и председник Сликарске секције Ђорђе Остојић Вид.

Међу парничним странкама је спорно да ли је Скупштина сазвана на Статутом предвиђен начин односно да ли је постојао писмени захтев најмање 5% чланова УЛУС-а који су у време потписивања петиције имали статус активних чланова.

Чланом 26 Статута Удружења ликовних уметника Србије из марта 2011.године који је важио у време сазивања односно одржавања спорне Скупштине предвиђено је да јавно објављивање о сазивању Скупштине врши се: билтенем, дневним новинама које се дистрибуирају на територији Републике Србије као и на вебсајту УЛУС-а најмање 7 дана пре датума одржавања Скупштине. У обавештењу се наводи предлог дневног реда, место и време одржавања седнице. Скупштину сазива председник Управног одбора УЛУС-а а у случају спречености његов заменик. Скупштина УЛУС-а сазива се на предлог Надзорног одбора УЛУС-а или на писмени захтев најмање 5% чланова УЛУС-а. Седница Скупштине заказује се у року од 30 дана од дана пријема образложеног захтева у смислу претходног става. Захтев се подноси Управном одбору у писменој форми, а поред потписа треба да садржи и читко име и презиме и јединствени матични број члана сваког подносиоца

захтева.

Чланом 19 Статута Удружења ликовних уметника Србије предвиђено је да уколико члан УЛУС-а не испуњава своје материјалне обавезе према УЛУС-у дуже од две године његова права и обавезе које проистичу из чланства мирују све до тренутка када ове обавезе измири. За време мировања чланства, члан нема права које проистичу из Статута и других општих аката.

Чланом 14 Статута Удружења ликовних уметника Србије предвиђено је да су права и дужности чланова између осталог да предлаже, бира и буде биран у органе и тела УЛУС-а као и да редовно плаћа чланарину УЛУС-у.

На основу изведених доказа суд је утврдио да је Петиција за сазивање ванредне Скупштине свих органа и тела УЛУС-а која је приложена уз Захтев за сазивање ванредне изборне Скупштине УЛУС-а од 21.10.2013.године садржи потписе 154 члана Удружења, нечитко исписана имена и презимена ових чланова као и непотпуне односно нечитко исписане јединствене матичне бројеве грађана. Такође из Извештаја УЛУС-а од 11.01.2016.године и 29.08.2016.године суд је утврдио да према приложеном списку потписника Петиције 82 члана су у време подношења петиције за сазивање Скупштине имали према Статуту редовно измирену обавезу плаћене чланарине. Такође на основу наведених извештаја суд је утврдио да је укупан број чланова УЛУС-а у време потписивања петиције износио око 2.100 чланова, а да је приликом одржавања Скупштине 21.12.2013.године констатовано од стране Верификационе комисије да је укупан број чланова УЛУС-а 2.449.

На основу изложеног суд сматра да нису били испуњени услови предвиђени чланом 26 став 4 и 5 Статута УЛУС-а за сазивање Скупштине које је одржана 21.10.2013.године јер писмени захтев за сазивање исте није потписан од најмање 5% чланова УЛУС-а и то чланова који су сходно члану 19 Статута испуњавали своје материјалне обавезе према УЛУС-у у време подношења петиције за сазивање Скупштине. Наиме, суд је на основу писмених доказа утврдио да је само 82 члана УЛУС-а који су потписали спорну петицију имали право да подносе захтев за сазивање исте које право проистиче из њиховог чланства а по претходно испуњеној материјалној обавези према УЛУС-у те да наведени број чланова а у односу на укупан број чланова у спорном периоду - 2.100 чланова, не чини 5% који је предвиђен Статутом као неопходни услов за сазивање Скупштине (5% од 2.100 чини 105 чланова).

Приликом доношења одлуке суд је имао у виду да се првотужени није изјаснио о тачном броју чланова УЛУС-а у спорном периоду и да се у свом извештају на ову околност изјаснио наводећи да је било око 2.100 чланова, као и да је приликом одржавања спорне Скупштине констатовано да је укупан број чланова УЛУС-а 2.449, а да је постојао кратак временски период између датума подношења петиције и датума одржавања Скупштине те да се првотужени није изјаснио о разлици између броја чланова Удружења за овакво кратак временски период. У конкретном случају суд је сматрао да 82 чланова удружења са "активним статусом" у Удружењу у односу на укупан број чланова, без обзира да ли се радило о 2.100

чланова или 2.449 је далеко испод 5% од потребног броја чланова за сазивање Скупштине.

Такође суд је ценио и наводе туженог да је спорна Петиција потписана и од стране председника Надзорног одбора Ђорђа Аралице те да је и тако био испуњен услов за сазивање Скупштине, но сматра да није од утицаја на другачију одлуку суда. Чланом 26 став 4 Статута предвиђено да се Скупштина УЛУС-а сазива на предлог Надзорног одбора, а чланом 43 истог да Надзорни одбор има 5 чланова, па како првотужени није доказао да је спорна Петиција потписана од свих чланова Надзорног одбора нити је доставио доказ на околност ко је у спорном периоду сачињавао Надзорни одбор, суд сматра да наведене тврдње нису доказане.

Одредбом члана 20 Закона о удружењима предвиђено је да сваки члан удружења може покренути поступак пред надлежним судом за утврђивање ништавости општег акта удружења, који је донет супротно Статуту или другом општем акту удружења, односно за утврђивање ништавости појединачног акта удружења који је донет супротно закону, статуту, или другом општем акту удружења, у року од 15 дана од дана сазнања за акт а најкасније у року од 6 месеци од дана доношења акта.

Имајући у виду да је тужила у време подношења тужбе била члан Удружења ликовних уметника Србије, што произилази из правоснажне Пресуде овог суда П.број 3280/14 од 07.03.2016.године те да је тужбу у овој правној ствари поднела благовремено дана 05.02.2014.године односно пре истека 15 дана од дана доношења Решења од стране Агенције за привредне регистре БУ 308/2014 од 20.01.2014.године којим је у складу са Одлукама спорне Скупштине брисана из регистра Удружења као заступник, а како је у току поступка доказала да је Скупштина УЛУС-а одржана 21.12.2013.године сазвана противно Статуту УЛУС-а, а сами тим и да су све одлуке донете на овој Скупштини донете противно Статуту УЛУС-а, суд сматра да је захтев тужиле за утврђивање апсолутне ништавости одлука Скупштине одржане дана 21.12.2013.године основан те је усвојио тужбени захтев као у ставу II изреке.

Тужилац је повукао тужбу у односу на Скупштину УЛУС-а, а иста као орган УЛУС-а нема својство правног лица те је суд на основу члана 202 став 1 ЗПП-а донео одлуку као у ставу I изреке пресуде.

Суд је одбио тужбени захтев у односу на трећетуженог Зорана Чалију јер сматра да исти није пасивно легитимисан у овој правној ствари. Из изведених доказа суд је утврдио да је Зоран Чалија био потписник Петиције за сазивање спорне Скупштине, да је председавао спорном Скупштином од дана 21.12.2013.године и да је на основу одлуке Скупштине изабран за председника Управног одбора, а након тога и уписан у Регистар Удружења при АПР-у као заступник туженог коју функцију је вршио и у време подношења тужбе. Одлуке које су донете на спорној Скупштини и чија се апсолутна ништавост тражи у овом поступку су донете од стране Скупштине као органа УЛУС-а те је у конкретном случају само првотужени пасивно легитимисан да призна и трпи ништавост наведених одлука свог органа али не и трећетужени који ове одлуке није доносио.

Суд је ценио и остале доказе и наводе парничних странака, али је нашао да исти нису од утицаја на другачију одлуку суда.

Одлуку о трошковима спора суд је донео у смислу члана 153. и 154. Закона о парничном поступку, те су тужиоцу досуђени трошкови за заступање од стране пуномоћника из реда адвоката и то за: састав 4 образложена поднеска у износу од по 6.000,00 динара, приступ на 5 одржаних рочишта у износу од по 7.500,00 динара, приступ на 3 неодржана рочишта у износу од по 4.500,00 динара, таксе на тужбу и одлуку од по 1.900,00 динара, што чини укупно досуђен износ од 78.800,00 динара, све по АТ на дан пресуђења и опредељеној вредности спора.

Судија
МИЛЕНИЈА ПЕТРИЧЕВИЋ

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака исте Вишем суду у Београду, а преко овог суда.

